

VIATA ȘI LUMINA

Parohia „SFÂNȚA MARE MUCENIȚĂ VARVARA”, loc Șoldănești, comuna Blândești, județul Botoșani

soldanesti@mmb.ro

NR. 1

ANUL I

20 MARTIE 2016

soldanesti.iasi.mmb.ro

Început de drum

„Nimic fără Dumnezeu” este dictonul latin care exprimă cel mai bine relația pe care trebuie să o aibă omul în raport cu divinitatea. Acest adevăr ne este împărtășit de către Mântuitorul Iisus Hristos în legea harului, când ne spune: „Fără de Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15, 5). Plecând de la acest adevăr, pornim la drum în editarea acestei foi parohiale, care are o dublă însemnătate: pe de o parte este un mijloc de informare a credincioșilor cu privire la activitatea parohiei, iar pe de altă parte este un mijloc prin care putem să ne împărtășim de cuvinte ziditoare de suflet, menite să ne ajute în lucrarea de desăvârșire duhovnicească. Totodată, foaia parohială reprezintă o oportunitate și pentru credincioși, având posibilitatea să-și exprime gândurile și trăirile pe care le au prin aportul pe care și-l aduc la buna desfășurare a vieții parohiale. Cu gândul la Dumnezeu, care cunoaște inimile tuturor, Îl rugăm să ne dea înțelepciune pentru ca această foaie parohială să-și atingă scopul propus, iar Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt să lumineze drumul tuturor celor care dorim moștenirea Împărăției Cerurilor.

PAROH: Preot Ioan-Marius Grunzac

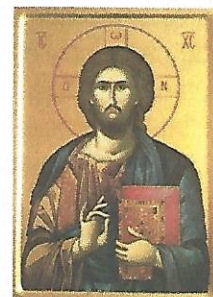
CINSTIREA ICOANELOR

Icoana este o reprezentare în pictură a persoanei pe care o cuprinde chipul Mântuitorului nostru Iisus Hristos, a Maicii Domnului, a diferiților sfinți pe care îi cinstește Biserica. Este o aducere în conștiința credincioșilor, prin mijloacele picturii, a persoanei către care ne este cinstirea. Noi nu cinstim icoana ca obiect, ci cinstim icoana ca reprezentare, nu cinstim propriu-zis icoana, ci cinstim pe cel pe care îl prezintă icoana. Nu se poate face abstracție și de icoană ca obiect, dar noi când zicem că suntem cinstitori de icoane, ne gândim întotdeauna la cei pe care îi reprezintă icoanele, nu ne gândim la icoana în sine. Cinstim o icoană, cinstim icoana Mântuitorului, cinstim icoana Maicii Domnului și așa mai departe. Icoana este și un mijloc de legătură între persoana pe care o prezintă icoana și între credinciosul care stă în fața icoanei cu cinstire, deci icoana nu este realitate în sine, ci ultima realitate este persoana reprezentată pe icoană, iar icoana este prima realitate care ne duce la persoana reprezentată pe icoană. Când ne adresăm Mântuitorului nostru Iisus Hristos ca cinstitori ai chipului său cu nume,

DUMINICA ORTODOXIEI

Prima Duminică a Postului Mare este Duminica Ortodoxiei, adică sărbătoarea biruinței dreptei credințe (orto+doxia) împotriva tuturor ereziilor și rătăcirilor care au asaltat-o vreme de opt veacuri și îndeosebi sărbătoarea restabilirii cinstirii sfințelor icoane, care s-a făcut la ultimul sinod ecumenic, după mulți ani de lupte sângeroase împotriva dreptei credințe.

Biruința dreptei credințe este o împlinire firească a făgăduinței Mântuitorului că, nici porțile iadului nu vor putea birui Sfânta Sa Biserică. Toate persecuțiile păgâne și nedreptățile ridicate împotriva ei de-a lungul istoriei, s-au sfârșit și spulberat ca valurile mării de stânca cea neclătită, care este Hristos. Pentru obștea creștină, care se nevoiește duhovnicește în vremea

postului, biruința dreptei credințe este o puternică îmbărbătare ca să nu slăbească, ci să ducă lupta cu multă dârzenie, știind că, cu noi este Dumnezeu și nimeni împotriva noastră. Praznuirea însă este și mai luminată, prin marea însemnătate pe care o are cinstirea sfințelor icoane pentru viața noastră cea creștinească. Dumnezeu a luat trup omenesc, ca să facă pe om Dumnezeu, „Cu totul era între cei de jos, și dintre cei de sus nicicum nu S-a despărțit” (Acatistul Domnului), dând tuturor celor ce cred în numele Lui, putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu (Ioan 1,12). Făcându-Se văzut și pipăit, Mântuitorul poate fi și înfățișat în icoană, ca un Om. Dar trupul Domnului nu este trupul de păcat al omului, ci trupul sfânt și îndumnezeit și nestrucăcios al vieții de după învierea cea de obște, Hristos fiind pârga învierii noastre. Or, sfinții, prin credință tare, prin împlinirea tuturor poruncilor lui Dumnezeu, prin nevoită și răbdare s-au ridicat, încă din această viață, pe cât este cu putință, la asemănarea cu Hristos, lăsându-ne spre pildă icoana luminoasă a omului îndumnezeit. Icoana pictată, tocmai acest lucru ne pune înainte. Ea ne înfățișează deci, nu fața cea obișnuită a omului, stricăcioasă și muritoare, ci fața cea slăvită și veșnică; nu trupul cel pământesc, ci trupul cel schimbat, trupul cel nou de după înviere. Ea este înfățișarea omului celui duhovnicesc, sfințenia văzută cu ochi trupești. Și fiindcă sfinții, în viața lor Pământească, erau plini de Duhul Sfânt, Harul se odihnește și peste icoana lor, așa cum se odihnește și în sfințele lor moaște. Astfel, icoana este o